

شد که بیشتر این توهمات از دسائیس ارباب نفوذ
 بود که همیشه در پس پرده خیال بتجسیم امور و
 توهم جمهور مشغول بودند و بجهت حصول منافع
 و حفظ مواقع خویش ذرات را در اینده خیا
 بمشایبه کرات و گاه را گوه نمودار مینمودند ابتدا
 این اوهم را اصل و اساسی و این کفتار را
 دلیل و قیاسی نبوده رعایای مسکین را
 قدرت و توانی و تبعه فقیر را چه حریت و
 اقتداری که خلل و فتوری بقوه قاهره وارد
 آرند و یا قوه جنبدیه سلطنت را مقاومت
 توانند ازان زمان تا بحال در ایران آشوب
 و فتنه زائل و صنوضا و عوغا و ساکنان^{است}

هر چند بندرت بعضی از علما، رسمی نظر عملی
 شخصی و غرضی عوام را تحریک و هائی هوائی
 بلند نمایند و یک دو نفر از این طائفه را
 با صراحت و انرازم از بیت کنند چنانچه در این
 ده دو از ده سال پیش واقع شد که دو برادر
 از سادات طباطبائی سید حسن و سید حسین
 از اهالی اصفهان بودند و در دیانت و امانت
 و نجابت مشهوران اقطار از اهل ثروت و
 مشغول تجارت و با جمیع خلق با کمال الفت
 و حسن معاشرت رفتار می نمودند از این دو
 برادر محب ظاهر کسی ترک اولی ندیده تا
 چه رسد با خوال و اطواری که موجب عذاب

و عقاب

و عقاب شود بحسب روایت در فرزند
 در جمیع محامد و مدایح بود مذکور
 بمنزله مواعظ و نضایح بامیر محمد
 اصغر همان معامله داشتند و چون
 مبلغ هجده هزار تومان طلبشان
 قطع معامله نمودند و این مبلغ را
 مهور خواستند بر امان حجه این قصه
 آمد تا بدین جنه غضب و عدوان
 خویش را محقق یافت و جز دادن چاره
 فریاد و فغان برد است که این دو برادر
 هستند و مستحق عقوبت شدید پادشاه
 بعینه جمعی بخانه حضرات ریخته جمیع

تالان و تاراج و عیال و اطفال دام مضطرب
و پریشان و جمیع موجودات را ضبط و غارت
نمودند و از ترس اینکه شاید حضرت کبیر را
بنیایه سر بر سلطنت رسانند و نشان دادند
که آیند در فکر قتل و اعدام آنها افتاد لهذا
بعضی از علما را با خویش متفق نموده فتوی بر
قتل دادند بعد از دو برادر را امیر و زنجیر
نموده در محضر عموم حاضر نمودند و آنچه خوا^{ستند}
که اعتراض وارد نمودند یا آنکه نکته بگیرند
و بهانه آغاز کنند نتوانستند طاقت گفتند
یا باید تبری از این بجوئید و یا آنکه در
زیر شمشیر عقوبت سر بنهید آنچه بعضی از
حاضرین

حاضرین اصرار نمودند که همین قدر بگویند که
 ما از این طائفه نیستیم کفایت و وسیله
 نجات و حمایت ابد قبول نمودند بلکه ^{منطقه}
 فصیح و بیانی بلیغ اثبات و اقرار نمودند که
 حدت و شدت اعدام جمعه بغلیان امداد
 کفایت بقتل و اعدام نمودند بعد از کشتن
 بر حسب شان امانتی چند وارد آوردند که در ^{کشتن}
 سزاوارند و تقصیرش خارج از قدرت گفتار
 فی الحقیقه بحالتی خونین دو برادر ریخته شد
 که حتی کشیدن مسیحی حلفا در آن روز نجره و فریاد
 گریه میکرد و این قضیه نوعی واقع شد که هر
 نفسی بر حال آن دو برادر گریست چه که در

مادام الحیات خاطر موری دنیا زرده و پروا
عموم در زمان قحطی ایران جمیع ثروت خویش را
انفاق فقرا و مساکین نموده بودند با وجود
این شهرت میان خلق بحین تقوی کشته
لکن حال مدتیست که عدالت پادشاهی
داد و هانعت و کسب جبارت خیزن تعدا
عظیمه نتواند والسلام

وزع من کاتبه کاتب المسکین حرف الزا لیله الجمعة
۱۱ شهر جمادی الاولی سنه ۱۳۲۶